

Psühholoogia Instituudis väärtustatakse nii akadeemilist vabadust kui ka mitmekesist õpetamist. See tähendab, et õppeaine vastutav õppejõud määrab õppesse registreerimise aluseks aine õpiväljundite saavutamiseks sobilike õppimisviiside (auditoorse, veebipõhise ja asünkroonse õppe) osakaalud ja kommunikeerib neid selgelt, et toetada õppijate valikut ainele registreeruda. Peale õppe algust tehakse õppe korralduses muudatusi ainult erandkorras, eelistatult kokkuleppel ainesse registreerunudega ja igal juhul nii, et muudatus ei takistaks õppijatel aine läbimist.

Auditooriumis toimuva õppe eelised	Reaalajas toimuva veebiõppe eelised	Asünkroonse õppe eelised
Auditooriumis õpe võimaldab tegevusi, mida veebis läbi viia ei saa, sh silmast-silma suhtlemine (eelistatud) kaaslastega, füüsilist lähedust nõudvad harjutused, praktikumid, kus kasutatakse spetsiaalset programmi või aparatuuri. Silmast-silma osalejate isiklike kogemuste või tundlike seisukohtade jagamise eelduseks on usalduslik õhkkond, mille üheks osaks on selged reeglid, sh kokkulepe, et sõnavõtt ei lähe konkreetsest ajahetkest kaugemale (ei salvestata, ei kasutata hiljem seostades mõtet seda väljendanud isikuga).	Suurte gruppide reaalajas õpetamisel on veebipõhine probleemipõhine õpetamine (väikestes gruppides probleemide lahendamine) optimaalsem kui traditsioonilised õpetamise meetodid – veebis paremad tulemused ja suurem rahuolu. Suures grupis võimaldab veebiõpe tegevusi, mida auditooriumis oleks raske korraldada (nt 100 inimese rühmaarutelud samaaegselt on väga lärmakad, suured auditooriumid ei võimalda liikumist).	Teoreetiliste teadmiste, sh faktide selgeks õppimiseks sobib täielikult kontaktivaba veebiõpe. Ajas püsivat põhiteadmist kajastav videoloeng on korduvkasutatav (<i>säästlik mõtteviis</i>). Videoloenguna säilib ka selline loeng, mille tegija ei pruugi hilisemalt enam loengupidamiseks kättesaadav olla – hea võimalus säilitada väärtuslikku sisendit.
Vahetult esitatud küsimused ei jää märkamata, saavad üldjuhul vastuse ja aitavad õppejõul märgata aktuaalseid teemasid.	Vestlusakna kasutamine võimaldab kuulajatel esitada jooksvalt küsimusi ning väheneb oht, et küsimus jääb sotsiaalse ärevuse või unustamise tõttu esitamata, ent õppejõud ei pruugi õppijate sisendita küsimust märgata ja/või selle jaoks veebiloengus sobilikku kohta leida.	Foorumis õppe korraldust puudutavatele küsimustele annavad kaasõppijad sageli kiiremini vastuseid kui õppejõud – vähendab vajaliku info saamiseks kuluvat aega. Samas peab õppejõud vastused siiski aegsasti üle kontrollima, et vältida väärinfo levikut.
Auditoorse õppe puhul on selge ülevaade osalejatest ning kõik kohalviibijad on teatud määral kaasatud – seda isegi klassikalise loengu korral, sest õppejõud saab auditooriumi tagasiside (visuaalne, verbaalne) põhjal oma esitlust kohandada. Suhtlev loengustiil toimib kõige paremini just auditoorses õppes, mil kuulajate kaasatus tõstab kõneleja motivatsiooni. Kaasamist vajava õppija märkamine on lihtne ja õppejõud saab tema aktiivsuse tõstmiseks rakendada sobilikke viise.	Veebiõppes on osalusprotsent sageli suur, sest ressursile esitatavad nõuded on väiksemad (aeg, rahakulu transpordile ja majutusele, reisimisest tekkiv ökoloogiline jalajälg). Veebiõppel peab kaasatuse hindamiseks ja tagamiseks kasutama tegevusi, mis nõuavad õppijate aktiivsust. Samuti peab õppejõud osalejate suhtlust suunama, sest veebikeskkonnas on õppijal raskem mõista, millal on sobilik kõneleda. Oluline on vältida kõneleja motivatsioonikadu – selleks peab säilima kontakt veebiauditooriumiga (mitte mustad ruudud, vaid videoga kuulajad).	Hästi läbi mõeldud ja teostatud videomaterjal tagab kõrge kaasatuse – pigem sobivad selleks lühemad teemapõhised salvestused, mida saab vajadusel parandada ja vahetada. Pikkade videosalvestuste puhul suureneb oht tähelepanu hajumiseks ja motivatsiooni kaoks (sageli katkestatakse vaatamine enne lõppu). Asünkroonseks õppeks sobivad hästi õpiobjektid, mis sisaldavad lisaks teoreetilisele materjalidele ka teadmiste rakendamist nõudvaid ülesandeid ning võimalust õpitulemuse saavutatuse hindamiseks.
Auditoorne õpe võimaldab otseselt kontrollida ja vajadusel piirata välise abivahendite, sh AI kasutamist.	Välise abivahendite, sh AI kasutamine on õppe osa, see on eesmärkidega kooskõlas ja toetab digipädevuse arengut.	
Pööratud klassiruumi põhimõtete rakendamisel on kaaslastega suhtlemine õppe kõige väärtuslikum osa. Osalus ühistes aruteludes toetab teema mõistmist ja arendab üldoskusi (nt suhtlemisoskus, meeskonnatöö, aja planeerimine jne). Pööratud klassiruumi edukas rakendamine eeldab õppejõult läbimõeldud ja sisuka rühmaülesande ette valmistamist ja õppijatelt nõutud teoreetiliste teadmiste ja/või ettenähtud oskuste taseme omandamist.	Iseseisval õppel on õppija kognitiivne koormus suur, aga seda just kasulikus mõttes, sest õppija pingutab materjalist ettekujutuse loomisel (nt vaatab materjali nii mitu korda, kui arusaamiseks vaja), on rohkem rahul ja saab paremaid tulemusi.	
Kindlal ajal toimuv õpe loob selge struktuuri, mille abil aega planeerida.	Videoloengud eeldavad õppijalt oskust ennast ja oma aega juhtida. Piisavate oskuste olemasolul võimaldavad paindlikku ajaplaneerimist ja omas tempos õppimist – keegi ei pea muretsema puudumiste korvamise pärast.	
Iga õppevormi puhul on võimalik kasutada põnevaid vahendeid ja tegevusi, mis nõuavad veebiinteraktiivsust – selleks peavad õppejõul olema vastavad oskused ja õppijal vajalikud juhendid ja vahendid.		